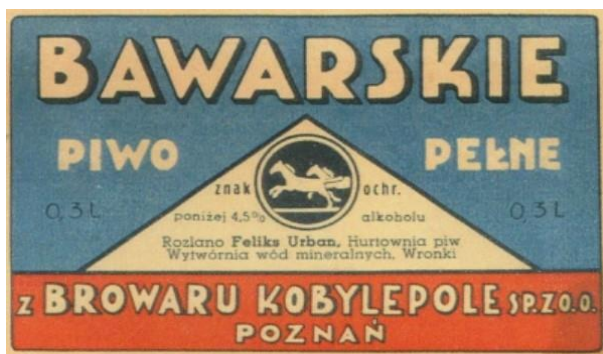


BROWAR KOBYLEPOLE



Józef Roman Stanisław Mycielski z Mycielina herbu Dołęga (ur. 9 sierpnia 1801, zm. 10 kwietnia 1885) – hrabia, kamerjunkier dworu królewskiego Mikołaja I Romanowa w 1830 roku, powstaniec listopadowy, ziemianin, przedsiębiorca, kawaler maltański. Józef Mycielski był synem Stanisława (generał i właściciel ziemski) i Anny z Mielżyńskich. Właściciel majątków Sptawie i Kobylepole. Uczył się w Poznaniu i w Berlinie w gimnazjum francuskim i na tamtejszym uniwersytecie. Wyjechał do Włoch ze względów zdrowotnych, a później do Warszawy. Pracował w departamencie spraw zagranicznych Królestwa Polskiego, ale wobec nacisków Nowosielcowa zrezygnował po trzech latach. Na wieść o wybuchu powstania listopadowego powrócił do kraju z pobytu za granicą. Podczas powstania listopadowego władze powstania postanowiły odesłać do domu Józefa Mycielskiego, który został ranny. Decyzja ta związana była z tym, że trzech jego bracia zginęli, a czwarty był ciężko chory. Dzięki temu mógł osiąść w majątku Kobylepole.

Browar Parowy Kobylepole został wzniesiony w latach 1865 - 1872 z inicjatywy właściciela ziemskiego hrabiego Józefa Mycielskiego. Inspiracją do założenia tego pierwszego przemysłowego browaru w Poznaniu była jego podróż do Czech, podczas której zafascynował się smakiem piwa pilzneńskiego. Na miejsce lokalizacji browaru wybrano brzeg wysokiego stoku, położonego nieopodal pałacu Mycielskich, na terenie ich rodzinnego majątku Kobylepole, któremu zawdzięcza swą nazwę. W 1872 roku w istniejących 2 głównych budynkach zmechanizowanego i nowoczesnego jak na tamte czasy zakładu rozpoczęto warzenie piwa według metody czeskiej, używając wody czerpanej z miejscowego źródła. Do roku 1939 w browarze produkowano z miejscowego jęczmienia takie piwa jak: Salwator kobylepolski, Zród kobylepolski, Porter kobylepolski, Piwo bawarskie, Piwo jasne dubeltowe, Pilsner kobylepolski, Karamel słodowe, Kozieł kobylepolski oraz Piwo królewskie. W zależności od gatunku piwo rozlewano jako beczkowe lub/i butelkowane, a niektóre gatunki, jak jasny źród, jasne pełne, kozieł, królewskie i bawarskie, do 1932 roku sprzedawano także w opakowaniach syfonowych o pojemności 5l. W latach 20. XX wieku napoje gazowane zyskały ogromną popularność w Poznaniu, a ich produkcja



i sprzedaż znacznie przewyższały produkcję i rozlew piwa. Stąd w asortymencie browaru była również woda selterska (mineralna), lemoniada biała - kryształowa, cytrynowa i malinowa, oranżada zwykła oraz markowa Sinalco, piwo grodziskie, kwas węglowy w butlach 8, 10 i 20 kilogramowych, a także lód naturalny w bryłach, który otrzymywali gratis więksi odbiorcy. Piwa kobyłeckie zdominowały rynek Wielkopolski. Docierały również do Torunia i Wrocławia, a przez wiele lat eksportowano je nawet do Niemiec. Trafiły na wystawy przemysłowe do Gdańska, Drezna, Lipska i Turynu, zdobywając liczne medale m.in. złoty medal na Pierwszej Wystawie Krajowej w Poznaniu w 1929 oraz na Wystawie Przemysłowej zorganizowanej w 1932 w Pleszewie. Symbolem, a zarazem zarejestrowanym znakiem fabrycznym Browaru Kobylepole stały się dwa białe cwałujące konie. W 1890 roku, po śmierci hrabiego Mycielskiego, browar przejęli Niemcy: Adolf i Gustaw Gernsternkornowie, którzy prowadzili go pod szyldem Brauerei Gutenbrunn do roku 1920. Rok później zakład odkupiła polska spółka Towarzystwo Browar Kobylepole sp. z o.o., w której rękach pozostał aż do wybuchu II wojny światowej. W tym czasie browar zmodernizowano oraz dobudowano stajnię, kuźnię, lodownię i stodownię. W okresie wojny został przemianowany na Brauerei Gutenbrunn GmbH - Posen i przejęty przez A. Gersternkorna z Berlina. Począwszy od jesieni 1939 roku na terenie Poznania i okolic spontanicznie zaczęły powstawać dziesiątki różnych organizacji konspiracyjnych, początkowo z sobą nie powiązanych. Organizacje te wyznaczały sobie jako główne cele walkę z hitlerowskim okupantem. W kobyłeckim browarze komórkę konspiracyjną zorganizował harcerz z Hufca Wilda pfm Czestaw Napierata. Głównym, ale nie jedynym, celem działalności komórki był kolportaż prasy podziemnej na teren prawie całej ówczesnej Wielkopolski „wcielonej” w październiku 1939 roku do Rzeszy. Pracownicy browaru zatrudnieni w transporcie przy ekspedycji piwa samochodami byli w dogodnej sytuacji, jeżeli chodzi o kolportaż i zbieranie różnych wiadomości przydatnej w walce z wrogiem. W walkach o wyzwolenie Poznania browar uległ zniszczeniu w ponad 60%, a wszelkie pamiątki, dyplomy i medale zostały bezpowrotnie utracone. Dzięki determinacji przedwojennej załogi uruchomiono go ponownie w sierpniu 1945 roku. Pierwszym, wyprodukowanym powojennie piwem było piwo lekkie - Imperator. Po całkowitym odrestaurowaniu upaństwowionego już browaru ówczesne władze wyznaczyły na dyrektora oraz inne stanowiska osoby zupełnie niezwiązane z jego odbudową. W roku 1951 w wyniku zmian organizacyjnych i własnościowych Browar Kobylepole został przejęty przez nowopowstałe Zakłady Piwowarskie - Stodownicze, przekształcone w roku 1971 w Wielkopolskie Zakłady Piwowarskie w Poznaniu, w skład których wchodziły również: browar przy ul. Półwiejskiej oraz browar Lackowskiego przy ul. Kościelnej w Poznaniu, browary w Ostrowie, Krotoszynie, Bojanowie, Grodzisku Wielkopolskim, Czarnkowie, Trzciance, Miostawiu, Śmiglu, Nowym Tomyslu, Wolsztynie, Wrześni, Gnieźnie i Koninie, a ponadto stodownie w Poznaniu i Stawiszynie. W latach 50. wzniesiono obecny komin zakładu, natomiast dwa stare kominy, będące charakterystycznym elementem kobyłeckiego krajobrazu, zburzono. Mimo, iż w latach 1946 - 1970 browar dziesięciokrotnie zwiększył swoje zdolności produkcyjne, w niespełna cztery lata po swoim stuleciu został zamknięty. W 1976 roku produkcję przejął nowy zakład przy obecnej ul. Szwajcarskiej, należący od 1992 roku do spółki Lech Browary Wielkopolski S.A., a od 1999 wchodzący w skład Kompanii Piwowarskiej S.A.. Od końca lat 70. pozostały zespół kilkunastu budynków browaru pełnił funkcję magazynów i mieszkań. 27 lutego 1985 roku Browar Kobylepole, obejmujący budynki produkcyjne z roku 1872, budynek mieszkalny z 1899 roku oraz stajnię, wozownię i budynek mieszkalno administracyjny z 4 ćw. XIX wieku, został wpisany do Rejestru Zabytków. Poza ocalałym zespołem zabudowań o jego dawnym istnieniu przypominają obecnie nazwy sąsiednich ulic: Browarna, przy której jest zlokalizowany oraz będąca w pobliżu Piwna. Staw rozpościerający się u stóp wzgórza, na którym jest położony Browar Kobylepole, również poprzez swoją nazwę - Staw Browarny, nie pozwala o nim zapomnieć.

Zabytkowy kompleks Browaru Kobylepole, znajdujący się u zbiegu ul. Browarnej i Majakowskiego, został kupiony przez firmę Nickel Development. W 2012 r. rozpoczęto w tym miejscu inwestycję pod nazwą Warzelnia. Budynek browaru zostanie odrestaurowany, a w jego wnętrzu powstanie luksusowy hotel lub centrum SPA. W pobliżu zabytkowego gmachu wznoszone są - budynek wielorodzinny, wille miejskie oraz domy w zabudowie szeregowej - w których znajdować się będą apartamenty.